

Artifisyel Amniotominin Doğum Eylemine Etkisi

**Dr. Güler ATEŞER (1), Dr. Nurdan NURULLAHOĞLU (2), Dr. Ramazan ÖZYURT (3),
Dr. Özden CALAL (4), Dr. Özgür AKBAYIR (5), Dr. Cemal ARK (6)**

AMAÇ

Artifisyel amniotomi zamanı, amniotomi sırasında servikse ait bulgular ve oksitosin infüzyonu eklentimesinin doğum eylemi, doğumun tipi, postpartum kanama, ateş, hastanede kalış süresi, FHR değişiklikleri mekoniyum varlığı, 1 ve 5inci dakika apgar skoru, yoğun bakım gereksinimi gibi bulgulara etkisi araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Yaş ortalaması $25 \pm 6,4$, doğum sayıları $1,69 \pm 1,08$ olan 85 gebede çalışma yapıldı. Yüksek risk taşımayan, fetusun başla geldiği gebelerdi. Hastaların Kabul muayene ve FHR kayıtları ardından sonar su keseleri açıldı. Bu hastalardan 54 üne oksitosin infüzyonu da eklendi. Amniotomi sonrası FHR değişiklikleri, mekoniyum tespiti, servikal açıklık, tam açık oluncaya kadar geçen süre, tam açık olduktan doğuma kadar geçen süre, doğumun tipi, postpartum bulgular ve yeni doğanın 1 ve 5inci dakika apgar skorları ve hastanede kalış süreleri saptandı. Bulgular Student's t ve x² testleriyle değerlendirildi. Doğum eylemi sırasında su kesesi kendiliğinden açılmış benzer özelliklere sahip 60 nullipar geleyle çalışma grubuna ait nullipar 47 gebe karşılaştırıldı.

Bulgular ve Sonuç: Artifisyel amniotomi sırasında servikal açıklıkla amniyotomiden tam açık oluncaya kadar geçen süre, toplam doğum eylemi süresi ve müdahaleli doğum gereksinimi arasında tersine anlamlı ilişki gözlemlendi ($p < 0,05$). Servikal efşaman ve seviye doğum eylemi süresine değışirmiyordu. Oksitosin kullanımı sonucu etkilemiyordu. Diğer paremetrelerle anlamlı ilişki gözlenmedi. Kontrol grubuna göre çalışma grubundaki gebelerde doğum süresi belirgin daha kısa (t test $p < 0,05$). Sezaryan doğum oranı istatistiksel anlamlılık olmamasına rağmen (%6,3 karşın %25) daha düşüktü. Amniotomi sırasında servikal açıklık azaldıkça müdahaleli doğum oranı artmaktadır ($p < 0,05$).

Anahtar kelimeler: amniotomi servikal açıklık, travay süresi, sezaryen oranı, yeni doğan ve anne morbiditesi

SUMMARY

Effects of Artificial Amniotomy on Labor

Objective: to determine the effects of artificial amniotomy on duration of labor, the need of oxytocine, cesarean section rate, fetal and neonatal status, maternal morbidity.

Study design: we studied 85 women whose mean ages $25 \pm 4,64$ years and mean parity $1,69 \pm 1,08$, mean gestational ages $38 \pm 1,08$ weeks in spontaneous labor, single fetus in cephalic presentation. 47(%55,29) patients were nullipare.

After admission and examination and FHR records, amniotomy was performed. The oxytocine infusion was begun to 54 of the cases. FHR patterns, the time of full dilatation and delivery, the use of oxytocine, obstetric interventions, meconium staining, 1 and 5-min Apgar scores, maternal fever, hospitalization days were recorded. The comparisons of group means were performed using Student's t test. The x² test was used for comparison of proportion. Comparisons between the study group and conservative management group (60 patients) was performed with Student's t test and Mann Whitney-U test.

Results and conclusions: Amniotomy reduces the duration of labor mainly by shortening the latent phase (8,23 hrs 10,5 h $p < 0,05$) without affecting the need of oxytocine use, newborn and maternal morbidity. The cesarean section rate in amniotomy group was lower than control group but not significantly (amniotomy %6,3; controls%25).

During artificial amniotomy, if the cervical dilatation was becoming smaller, the rate of cesarean section was getting higher ($p < 0,05$)

Key words: amniotomy, cervical dilatation, cesarean section rate, newborn and maternal morbidity.

GİRİŞ

Uzamiş doğum eylemi annenin bükünlik ve yorgunuğuna, tekrarlayan tuşeler nedeniyle enfeksiyon riskinin

artışına, ağrıların bozulmasıyla distosi, artmış girişimler anne ve çocuk morbiditesinde artışlara neden olur. Bu nedenle doğum eyleminin süresini kısaltmak için pek çok çalışma yapılmıştır. Bunlardan biri artifisyel amniotomidir. Erken amniotomi (> 3 cm servikal açıklık) ve ardından üç saat içinde servikal açılıkta artış olmazsa oksitosin perfüzyonu başlanması şeklinde çizilmiş aktif doğum yöntemi yaygın kullanılır hale gelmiştir (1,2,3,4). Fakat halen bu konuda tam bir açıklık yoktur ve erken amniotominin yarar zarar muhtemel zararlarının neler olabileceği tartışılmaktadır.

SB İstanbul Eğitim Hastanesi 1. Kadın Doğum Kliniği Şef Yrd. (1)

SB Yenimahalle Doğumevi (2)

SB İstanbul Eğitim Hastanesi 1. Kadın Doğum Kliniği (3)

İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fak. Bioistatistik ABD (4)

SB Yenimahalle Doğumevi (5)

SB Yenimahalle Doğumevi Klinik Şefi (6)

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışma ağırlı uterin kontraksiyonları, 2cm veya üstünde servikal açılığı ve yumuşaması olan doğum eylemi başlaması nedeniyle doğumhaneye yatırılmış gebelere yapıldı. Başla prezante tekil gebeler çalışma için seçildi. Doğumhaneye kabulde hastaların fizik ve obstetric muayeneleri, ultrasonografları yapılarak fetusun olası doğum ağırlığı (EFBW) belirlendi. Gebelerin hiçbirinde ek sistemik hastalık ve herhangi bir gebelikle ilgili patoloji yoktu, çocuk kalp sesleri normal hastalardı. Kardiotorogramda FHR kayıtları alındı ve aralıkla tekrarlandı. 2 saat sonar vajinal muayene bulgularında bir ilerleme gözlenmezse 500cc %5 dextroz içine 5 ünite oksitosin konularak perfüzyonuna başlandı. Hastanın aktif faz boyunca FHR değişiklikleri, servikal açılık, yumuşama ve gelen kısım seviyesi izlenip patolojiler kaydedildi. Hastaların su kesesi açılışından tam açık oluncaya kadar geçen sure belirlendi. Sezaryen gerekenlerde kararın veriliş saati muayene bulguları ve endikasyonları kaydedildi. Birinci ve beşinci dakika apgar skorları, yeni doğanın yoğun bakım gereksinimi, doğum sonu kanamaları, ateş ve hastanede kalış süreleri tespit edildi.

Su keseleri doğum eyleminden kendiliğinden açılmış 60 gebelik bir control grubu seçildi. Bu hastalarda su kesesi açılmasının saatı ve bu andaki muayene bulguları, amnion sıvı özellikleri, ilk kabulden su kesesi açılmasına kadar geçen süre, su kesesi açılmasından tam açık oluncaya kadar geçen süre ve tüm doğum eyleminin süresi belirlendi. Doğum eylemi izlemi sırasında kaydedilen FHR değişiklikleri değerlendirildi. Doğumun tipi, bir girişim varsa nedeni, doğum sonu kanama, postpartum ateş, hastanede kalış süresi, yenidoğana ait çalışma grubu için belirtilen kayıtlar bu grup içinde alındı.

Çalışma grubundaki 85 hastada yaş, gebelik sayısı, doğum sayısı, gebelikte alınan kilo, EFBW, prezantasyon ve amniyotomi sırasındaki açılık, yumuşama ve seviyenin doğum eylemi süresine, doğumun tipi, yeni doğan apgar skorlarına, postpartum ateş, hastanede kalış ve kanama üzerine etkileri Student's t ve x² testleriyle değerlendirildi.

Kontrol grubundaki tüm gebelerin nullipar oluşu göz önüne alınarak artifisyal amniotomi yapılmış hasta grubundaki multiparlar çıkarılarak çalışma grubu ve kontrol grubu t test ve Mann Whitney -U testleriyle karşılaştırıldı.

BULGULAR

Çalışma grubumuzdaki 85 hastanın ve bu gruptaki 47 nulliparın, kontrol grubu hastaları yaş ortalamaları, arterial tansiyonları, gebelikteki kilo artışları, vücut isıları ortalamaları birbirine benzerdi.

Kontrol grubunda gebelik haftası çalışma grubunun ve bu grup nulliparın ortalamasından yüksekti ($p<0,000$) (sırasıyla 39,3/38,39,38,36). Ortalama EFBW değerleri kontrol grubunda yine gebelik haftasına uygun olarak da ha fazlaydı ($p<0,012$). (3445,50gr/3345,69gr/3292,29gr)

Hastaların geliş servikal açılık, efasman ve seviyeleri benzerdi. Gelişten su kesesi açılmasına kadar geçen süre çalışma grubunda daha kısaydı ($p<0,033$). Çalışma grubunda 7(%8,2) hastada su kesesi açıldıktan sonra amnion sıvısında mekonyum görüldü. 2(%4,2) si nullipar gruba aitti. Kontrol grubunda ise 1(%1,67) hastada amnion sıvısında mekonyuma rastlandı. Çalışma grubunda 5(%5,88) hastada su kesesi açılması sonrası izlemde 3'ü geç deselerasyon şeklinde 2'si ise variable deselerasyonlar şeklinde FHR değişiklikleri gözlendi ve bunun 2(%4,2) si nullipar hastalarda görüldü. Kontrol grubunda ise 5(%10,2) hastada FHR değişikliği vardı; 2'si geç 3'ü variable deselerasyonlar şeklindeydi. FHR değişikliği görülmüş gruplar arasında istatistiksel anlamlı bir fark yaratmadı.

Çalışma grubunda 55(%64,7) gebede oksitosin infüzyonu ekleme gereksinimi duyuldu. Gruptaki nulliparlar için bu değer 34 idi (%72,3). Kontrol grubunda ise oksitosin kullanımı 47(%78,3) hastada gerekmisti. Tüm bu özellikler Mann Whitney -U testiyle kıyaslandığında istatistiksel bir anlamlılık gözlenmedi. Çalışma grubundaki 4(%8,5) nullipar hastada doğumda cerrahi girişim gerekliliği, 3(%6,3) ü sezaryen olmuş birinde ise çıkışında FHR değişiklikleri nedeniyle vac ekstraktör gerekmisti. Sezaryen endikasyonları 2'si baş pelvis uyumsuzluğu ve ilerlemeyen doğum eylemi, biri fetal distresti. Kontrol grubunda 15(%25) hastada sezaryen gerekmisti. 6 hastada fetal distres nedeniyle 9 hastada ilerlemeyen doğum eylemi nedeniyle yapılmıştır. Kontrol grubunda 3 katı yüksek saptanmasına rağmen istatistiksel anlamlılık yoktu. Yeni doğan ortalama kilosu, postpartum ateş, 1 ve 5inci dakika apgar skorları ve hastanede kalış süreleri her iki grupta benzerdi. Amniotomiden tam açık oluncaya kadar geçen sürede gruplar arasında istatistiksel bir farklılık yoktu. Toplam doğum eylemi süreleri karşılaştırıldığında çalışma grubunda 442,11+- 282,87 dakika (7,36 saat) nulliparlarında 493,51+- 266,7 dakika (8,23 saat), control grubunda 629,7+- 328,2 dakika (10,5) idi. Çalışma grubunda kontrol grubundan anlamlı derecede kısa idi. ($p<0,05$).

Gelişten amniyotomi yapılmasına kadar geçen sure ve amnion kesesi açılısından tam açık oluncaya kadar geçen sürenin uzamasıyla doğum eylemi süresi uzamaktaydı. ($r=0,805, r=0,806$). Su kesesinin açılması sırasındaki servikal açılık geliş sırasında servikal açılık ve efasman ile doğum eylemi süresinin arasında tersine bir ilişki vardı ($p<0,001, p<0,000, p<0,000$). Postpartum ateş, hastanede kalış süresi, apgar skorlarıyla sayılan paremet-

reler arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Çalışma grubundan sadece 1 bebekte entübasyonda yardımcı solunum gereğiinden bir istatistiksel değerlendirme yapılamadı. Hiçbir gebede postpartum kanama görülmeli. Amniotomi sırasında servikal açıklık küçüldükçe müda-haleli doğum oranı artmaktaydı($p<0,05$). Artifisyal amniotomi sırasında muayene bulguları ve açılış zama-nıyla amnion sıvısında mekonyum varlığı, FHR de-ğişiklikleri arasında anlamlı bir ilişki yoktu. Çalışma ve kontrol grubu arasında fetus ve anneye ait morbiditelerde bir farklılık yoktu.

TARTIŞMA

Çalışmamızda amniotomi doğum eylemi başlamış hastalarda bu eylemi güçlendirmek ve doğumun daha kısa sürede olmasını sağlamak için uygulanmıştır. Su kesesi açılma sırasında servikal açıklık çalışma grubunda 4,18 cm, bu grubun nulliparlarında 3,59 cm ve control grubunda ise 4,05 cm idi. Kontrol grubundaki bu değerin benzer oluşu tesadüfidir; çünkü çalışma saatlerimizin dışında doğum yapmış ve dosyasında su kesesinin kendiliğinden açıldığı kaydedilmiş hastalardan kontrol grubu oluşturduk.

Ortalama servikal açıklık değerlerimiz gözönüne alınırsa çalışmamızda amniotominin nispeten erken yapılmış olduğunu söyleyebiliriz. Farklı çalışmalarla farklı servikal açıklık ortalamaları verilmekte ve hepsinin verdiği ortak sonuç doğum eyleminin yapılan amniotomiyle kısallığıdır. Fakat sezaryen oranların abakıldığından farklı çalışmalarla değişik sonuçlar elde edildiği görülmektedir. Çalışmamızda kontrol grubundan çalışma grubumuzun travay süresinin 136,23 dakika (2,27 saat) daha kısa olduğunu gördük (t test $p<0,001$). Yine amniotomi yaptığımız andaki servikal açıklık küçüldükçe müda-haleli doğum oranı artmaktaydı. (χ^2 -square $p<0,05$). Fakat sezaryen oranı çalışma grubuya kıyaslandığında istatistiksel olarak bir anlamlılık bulunmamakla birlikte daha düşüktü. Nulliparlardan oluşan çalışma grubumuzda sezaryen oranı %6,38 vakum ekstraksiyonu da katılıp girişim gerektiren doğum oranları olarak düşündüğümüzde %8,5 idi. Kontrol grubunda sezaryen oranı 3,9 (%25) kat daha fazlaydı. Bu konuda yapılmış referans çalışmalarдан bir kısmında ortalama servikal açıklık 5 cm 'e kadarı. (5,6). Bu çalışmalarla travay süresinde 1 ile 2 saatlik kisalmalarla birlikte sezaryen oranına etki gözlemlenmemiştir. Fraser ve arkadaşlarının çalışmalarında 5 cm ve üzerinde servikal açıklığı olan hastaları çalışma dışında tutup çalışmaya alınan hastaları da 3 cm in altında olan ve 3 cm ve üzerindeki i hastalar olarak 2 gruba ayırdığını gö-rüyoruz. Bu çalışmanın sonucunda 3 cm in altında açıklığı olan hastalarda böyle bir girişimin yararlı olmadığı ancak 3 cm üzerinde erken amniotomi uygulamasının doğum eylem süresini kısalttığı ve distosiyi azalttığı sez-

yen oranının etkilemediği sonucuna varmıştır(7).

Servikal açıklık değeri bizim çalışmamızı benzer de-ğerlere sahip çalışmaların hepsinde ortak olan nokta erken amniotominin travay süresini kısalttığını, fakat sezaryen oranları söz konusu olunca farklı sonuçlar görür-yoruz. Çalışmamızı benzer sonuçları Rogers ve arkadaşları çalışmاسında görüyoruz. Onlarda doğum eylemi süresinde azalmayla birlikte istatistiksel anlamlılık bulun-mamakla birlikte sezaryen oranında azalma bulmuşlardır(8). Bir başka çalışmada JA Lopez ve ark erken amniotomi yapılan ve oksitosin infüzyonu ilave edilen ge-belerde travay süresinin ve distosi oranının azaldığı ve sezaryenle doğumun azalıp vaginal doğum oranının arttı-gını bulmuşlardır(9).

Sezaryen oranında artıştan sözeden çalışmalara ge-lince: Conchrane Pregnancy Childbirth Grubunun yap-tıkları bir yayın taramasında vardıkları sonuç amnioto-minin doğum eylemi süresini kısalttığı oksitosin kullanımı azalttığı fakat sezaryen oranını artttığı yönünde-dir. Bu grup amniotominin doğum eyleminin anormal seyrettiği hastalara uygulanmasını önermektedir(10). Se-gal ve ark ise 338 hastalık çalışmاسında erken amnioto-minin fetal distres ve distosiyile birlikte artan sezaryen oranına neden olmakta olduğu sonucu çıkmaktadır(11) Sheiner ve ark da sezaryen oranında artış göz-lemeşiler(!2). Johnson N ve ark servikal açıklığı 2 cm nin üzerinde rutin amniotomi yapılan 1132 kadından top-ladıkları verilerle nulliparlarda doğum eylemi süresinde bir saat gibi kısalma karşılık yüksek bir sezaryen oranıyla karşılaşmışlar, oksitosin kullanımı, fetal koşullar ve kan kaybı, analjezi ihtiyacı gibi paremetrelerde bir farklılık bulamamışlardır(13).

Erken amniotomi yapılmasıyla ilgili diğer bir konuda kordon basisına veya intrauterine enfeksiyon riskinde ar-ışla fetusun durumunu kötüleştirebileceğidir. Goffinet ve ark saat başına düşen ciddi değişken ve geç deselerasyonların ve dolayısıyla fetal distres nedeniyle olan sezaryenlerin artabileceğini bildirmiştir(14). Garite ve ark ise servikal ortalama açıklığın 5,5 cm olduğu 235 hasta-li kontrollü çalışmalarında amniotomin kordon basisına bağlı hafif ve orta derecede değişken deselerasyonra neden olduğu, fakat bunun cerrahi girişim gereksimini artırmadığını saptamışlardır(5). Kainiemi V de amniotimi takip eden 40 dakikalık sürede ilk 20-30 dakika içinde deselerasyon olup bunun 40 dakikada normale dö-nebildiği amniotominin uterin perfüzyonda ve intervillöz kan akımında azalma neden olabileceğinden söz et-mektedir(15). Çalışmamızda FHR değişiklikleri, mekon-yum varlığı ile ilgili bir farklılık gözlemlenmedi. Çalışma grubumuzda sezaryen nedeni olarak fetal distres hastaların %2 sindе distosi ise %4,25 inde görüldü. Kontrol grubunda ise %8,3(5 hasta) fetal distres, %15 oranında (9 hasta)distosi nedeniyle sezaryen yapılmıştı. Fetal dis-

tresi de distosiyi de erken amniotomi yapılmış hastalarda daha az gördük, fakat istatistiksel anlamlılık yoktu.

Yenidoğan apgar skorlarında düşme, yoğun bakım gereksinimi, postpartum kanama ve ateş, uzun süre hastanede kalış gibi bulgularla karşılaşmadık. Yayınların çoğunda anne ve bebek morbiditesine etki olmadığı belirtilmektedir. Lehinde çalışmalarda vardır. Fraser (10) ve ark anormal 5.apgar skorunda azalmadan Firgoletto(1) ve ark daha az maternal ateşten söz ederler.

Erken amniotominin travay süresindeki kısalmayı nasıl sağlayacağını araştıran çalışmalarla bulunmaktadır. Impley ve ark 500 nullipar hastanın partogramlarını inceleyerek hızlı aktif fazın daha kısa latent fazı olan hastalarla olduğunu görmüş aktif yönetimin etkisinin latent fazı kısaltarak olduğunu ileri sürmüştür(16). Bizde çalışmamızda çalışma çalışma grubu ile kontrol grubunu karşılaştırdığımızda gelişen amniotomi yapılmaya kadar geçen süre çalışma grubunda travay süresi gibi daha kısaydı ($p<0,05$). Amniotomi yapıldıktan tam açık oluncaya kadar geçen süre ise benzerdi. Böylece ortalama servikal açıklığımızın 3,59 cm olduğu da göz önüne alırsak sağlanan kısalmanın latent fazı ait olduğunu söyleyebiliriz.

Erken amniotominin oksitosin ihtiyacını azalttığını iddia eden çalışmalar olduğu gibi değiştirmediği yönünde çeşitli çalışmalar da vardır(3,10,13). Oksitosin kullanımı karşılaştırıldığında iki drüp arasında bir farklılık bulamadık. Oksitosin kullanımı travay süresi, amniotomiden tam açık oluncaya kadar geçen süreyi, amnion sıvısında mekonyum varlığı, FHR değişiklikleri. 1 ve 5 dakika apgar skorları, annede doğum sonrası ateş ve kanama, hastanede kalış süresi gibi paremetreleri etkilemiyordu.

SONUÇ

Yaptığımız çalışmaya erken amniotominin travay süresini kısalttığını gördük. Bu kısalma latent fazdaki kısalma ilgilidir. Sezaryen oranında bir farklılık saptanmadık. Amniotomi sırasındaki servikal açıklık arttıkça travay süresinde kısalma belirginleşiyordu. Servikal açıklık küçüldükçe sezaryen gereksinimi artıyordu.

KAYNAKLAR

- 1- **Firgoletto FD, Liberman E, Lang JM, Cohen A, Barss V, Ringer S, Datta S:** A Clinical Trial of Active Management of Labor N Eng J Med 1995;333:745-750
- 2- **Turcot L, Marcoux S, Driscoll K, Foley M, MacDonald D:** Active management of labor as alternative to cesarean section for distocia. Obstet Gynecol 1984;63:485.
- 3- **Fraser W, Vendittelli F, Krauss I, Breat G.** Effects of early augmentation of labour with amniotomy and oxytocin in nulliparous women:a meta- analysis. Br J Obstet Gynaecol 1998 Feb;105(2):189-94
- 4- **Rogers G, Gilson GJ, Miller AC, Izquierdo LE, Curet LB, Qualls CR:** Active management of labor: does it make a difference. Am J Obstet Gynecol 1997 Sep;177(3):
- 5- **Garite TJ, Porto M Carlson NJ, Rumney PJ, Reinbold PJ, Reinbold PA:** The influence of elective amniotomy on fetal heart rate pattern and the course of labor in term patients. A randomized trial. Am J Obstet Gynecol 1993;168:1827
- 6- **UK Amniotomy Group :** A Multicentre randomized trial of amniotomy in spontaneous first labour at term. Br.J. Obstet Gynecol 1994;101:307
- 7- **Fraser WD, Marcoux S, Moutquin JM, Christien A and Canadian Early Amniotomy Group:** Effect of early amniotomy on the risk of distocia in nulliparous women. N Eng J Med 1993;328:1145-9
- 8- **Rogers G, Gilson GJ, Miller AC, Izquierdo LE, Curet LB, Qualls CR:** Active management of labor: does it make a difference. AM J Obstet Gynecol 1997 Sep;177(3):559-605
- 9- **JA Lopez-Zeno, Peacema AM, Adashek JA, Socol ML:** A controlled trial of program for the active management of labor. N Engl J Med 1992;326:450-454
- 10- **Fraser W, Turcot L, Krauss I, Brisson -Carroll G:** Amniotomy for shortening spontaneous Cochrane Database Syst Rev 2000;(2)
- 11- **Segal D, Sheiner E, Yohai D, Shoham-Vardi , Katz M:** Early amniotomy high risk factor for cesarean section.Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol 1999 Oct;86(2):145-9
- 12- **Sheiner E, Segal D, Shoham-Vardi , Ben Tov J, Katz M, Mazor M:** The impact of early amniotomy on mode of delivery and pregnancy outcome Arch Gynecol Obstet 2000 Sep ;264(2):63-7
- 13- **Johnson N, Lilford R, Guthrie K, Thornton J, Barker M, Kelly M:** Randomised trial comparing a policy of early with selective amniotomy in uncomplicated labour at term. Br J Obstet Gynaecol 1997 Mar;104(3):340-6
- 14- **Goffinet F, Fraiser W, Marcoux S, Bearet G, Moutquin JM, Daris M:** Early amniotomy increases the frequency of fetal heart rate abnormalities. Amniotomy study group.Br J Gynaecol 1997;104(%):548-53
- 15- **Kariniemi V:** Effect of amniotomy fetal rate variability during labor. Am J Obstet Gynecol 1983;147:975-976
- 16- **Impley L, Hobson L, Oherlihy C:** Graphic analysis of actively managed labor: prospective computation of labor progress in consecutive nulliparous women in spontaneous labor at term. Am J Obstet Gynecol 2000 Aug;183(2):438-43